

PARAULES DE VIDA

«El que jo vull és amor,
i no sacrificis» (Os 6,6)

Una de les sorpreses en llegir els Evangelis és veure que Jesús s'acosta a tots. Podríem dir, de forma provocadora, que caminava en «males companyies». «Jesús es va preocupar de tots els qui, exclosos de la comunitat religiosa jueva i dels seus grups, vivien marginats: els malalts, els recaptadors d'impostos i els pecadors; els nens i les dones... Jesús va trencar aquestes barreres amb una autoritat absoluta: va menjar amb els publicans i va proclamar benaurats als pobres. Amb aquesta manera de comportar-se declarava que Déu mateix estava arribant» (Catecisme *Aquesta és la nostra fe*, 139).

Quin contrast amb la nostra forma de valorar les persones. Vivim en un temps marcat per l'èxit social, pel tindre, pel triomf davant els altres. Cert

que la nostra societat té una gran sensibilitat envers els marginats i els pobres, sobretot quan es donen grans catàstrofes o situacions escandaloses d'injustícia. Però en realitat, quant que ens costa reconèixer que el Regne de Déu és dels pobres, dels petits, dels dèbils, dels fracassats. No obstant això, Jesús ofereix a tots, especialment als qui han estat

marcats per la dificultat, una nova possibilitat de vida: sentir-se estimats per Déu, reconeguts en la seva dignitat, cridats a col·laborar perquè l'amor a Déu imperi entre els homes.

Creiem que el futur del món depèn del nostre esforç per ser millors. Tot i que sentim la responsabilitat de desenvolupar el millor de nosaltres mateixos, moltes vegades no sabem què fer davant els propis fracassos i els dels altres, davant d'aquelles situacions que no podem superar per nosaltres mateixos. Jesús ens mostra a l'Evangelí que, amb Ell, l'Amor entra en aquest món. Un Amor capaç del perdó sense límits, d'obrir nous camins quan sembla que no hi ha futur. Un Amor que venç el mal a força de bé, que trenca el cercle viciós de la violència i la venjança: un nou inici.

els cristians vivim d'aquesta bona notícia: amb Jesús s'inicia un món nou. El seu amor, més fort que la mort, és una invitació permanent a l'esperança i una crida a que cadascú aporti el millor de si mateix, no amb la pretensió d'imposar res o tenir èxit davant els altres, sinó amb la voluntat d'ofrir-se per secundar a Aquell que s'ha ofert per nosaltres fins a l'extrem. D'aquí que el major esforç que ens demana Jesús no és el sacrifici ni la negació per la negació, sinó l'amor i la donació de nosaltres, el reconèixer en tot home, especialment en aquells que porten al seu cos les marques de la pobresa, la marginalitat i l'exclusió, a algú digne de ser estimat. I això, tot i que sembli un somni inassolible, és possible per a qui es deixa abastar per Crist, pel seu amor.

† **Javier Salinas i Viñals**
Bisbe administrador apostòlic de Lleida

**Tretzenari i festa de Sant Antoni
de Pàdua als «Frarets»**

► Fins el 12 de juny, tretzenari al santuari de Sant Antoni de Pàdua dels Franciscans de Lleida, en honor del seu titular. Tots els dies, 8 matí i 7 tarda, Missa i pregàries del Tretzenari. Diumenge 8, 12 del migdia, Eucaristia amb Unció dels malalts. Divendres 13, festa de Sant Antoni de Pàdua, Missa a les 8 matí i 12 del migdia. A les 7 tarda, concelebració eucarística presidida pel guardià P. Joaquim Recasens, amb benedicció de medalles de Sant Antoni i imposició als infants. Cantarà la Coral de la parròquia del Carme, dirigida pel P. Ferran Rodríguez. En totes les misses, benedicció dels «panets de sant Antoni» i veneració de la seva relíquia.

**L'alcalde de Lleida agraeix
a les Josefines els 113 anys de servei a la ciutat**

► La comunitat de religioses Josefines que el passat 31 de maig van marxar de Lleida per anar a la casa que la congregació té a Manresa, va rebre la visita de l'alcalde Àngel Ros que va voler anar a la seva casa al carrer Acadèmia per acomiadar-les i alhora agrair-les-hi els 113 anys de servei a la ciutat. L'alcalde els lliurà com a record i reconeixement un quadre, amb la reproducció del Retable de la Verge dels Paers de la Paeria. Les religioses van retornar el 29 de maig la visita a l'alcalde en el Palau de la Paeria.

**Funeral per Mn. Màrius
Rodrigo a la catedral de Lleida**

Morí a la matinada del 22 de maig i el matí del 23 de maig, la Catedral de Lleida va acollir la missa d'exèquies de Mn. Màrius Rodrigo Molí, traspasat als 78 anys d'edat i 54 de sacerdot, després d'una llarga malaltia a la Casa Sacerdotal, on residia actualment.

Nombrosos fidels van assistir-hi, omplint gairebé la pràctica totalitat dels bancs de la Catedral. En els primers seients se situaren els seus germans i demés familiars. La ciutat de Lleida fou representada oficialment pel seu alcalde Àngel Ros, acompanyat per l'exalcalde i exconseller Antoni Siurana. La Missa de funeral fou presidida pel bisbe administrador apostòlic Xavier Salinas i concelebrada pel capítol catedral i un bon nombre de preveres i religiosos diocesans i altres vinguts de les diòcesis germanes de Solsona, Tortosa i Barbastro-Monzón. Amb el bisbe Salinas concelebrà el bisbe emèrit Ramon Malla, que en el seu llarg pontificat tingué a Mn. Mario com vicari episcopal de Pastoral, vicari general i degà del Capítol Catedral; a més a més de rector del Seminari. L'homília la féu el mateix Dr. Malla, amb paraules emocionades de record envers Mn. Mario i d'acció de gràcies a Déu per haver tingut prop d'ell a un prevere de grans qualitats humanes i espirituals, recordant-lo com: «...un home de diàleg, que sabia escoltar a tot

hom i un sacerdot que va viure tota la seva vida unit a Jesucrist, procurant ser una imatge viva de Crist enmig de la nostra societat». Finalitzada la celebració i abans d'acomiarar les seves despulles, el secretari general del bisbat Mn. Daniel Turmo donà lectura a una carta del bisbe emèrit Francesc Xavier Ciuraneta, que des de la Palma d'Ebre, va voler unir-se espiritualment a la celebració. Tot seguit i com s'acostuma a fer en les exèquies pels preveres, donà lectura a una referència biogràfica de Mn. Mario, on es féu memòria de les seves responsabilitats pastorals en parròquies com Santa Maria Magdalena de Lleida; en moviments d'AC, havent estat delegat de Cursets de Cristiandat i consiliari del Consell Diocesà d'Homes d'Acció Catòlica i dels Propagandistes i també delegat de Càritas, capellà del col·legi l'Ensenyança i director de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat.

Abans de la benedicció final, el Sr. Bisbe va voler agrair tant als sacerdots concelebrants com als fidels, la seva pregària i condol per la mort de Mn. Mario i també esperança, donant gràcies per «una vida lliurada al servei de l'Església» i convidant a tots a «no perdre la memòria d'aquest estimat sacerdot lleidatà». Tot seguit les despulles van ser acompanyades fins la porta de la Catedral pel degà del capítol Mn. Josep A. Ginestà i pel capítular Mn. Jesús Tarragona.

DIUMENGE X DURANT L'ANY

► Lectura de la profecia d'Osees (Os 6,3-6)

Esforcem-nos per conèixer el Senyor; està a punt d'alçar-se com l'aurora, ens vindrà com ve la pluja, com el ruixat que amara la terra. Efraïm, què he de fer amb vosaltres? Què he de fer amb vosaltres, Judà, si l'amor que em teniu és com boira del matí, com la rosada que desapareix tan aviat? Per això ho he gravat en el cor dels profetes, he pronunciat el meu oracle, i ha sortit com una llum la meva decisió: «El que jo vull és amor, i no ofrena de víctimes, coneixement del Senyor, i no holocaustos».

► Salm responsorial (49)

R. *L'home que viu honradament / veurà la salvació de Déu.*

Parla el Senyor, el sobirà dels poderosos, / convoca la terra de llevant fins a ponent. No és pas pels sacrificis que et reprenc: / sé que no et canses d'oferir holocaustos. R.

Si tenia fam, no t'ho hauria de dir: / és ben meva la terra i tot el que s'hi mou. / ¿Et creus que menjaré carn de vedells, / i beuré la sang dels boccs? R.

Ofereix a Déu accions de gràcies, / compleix el que has promès a l'Altíssim, invoca'm en dies de perill; / jo et salvaré, i reconeixeràs la meva glòria. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 4,18-25)

Germans, Abraham, contra tota esperança, esperà i cregué tan fermament que Déu el convertí en «pare d'una multitud de pobles», tal com li havia dit: «Així serà la teva descendència». Ni que tingués vora cent anys, i veiés que el seu cos, per poder tenir descendència, ja era com mort, i ho era també el de Sara, la seva fe no s'afeblí. Tractant-se de la promesa de Déu, no dubtà ni es mostrà gens incrèdul, sinó que la seva fe es féu encara més forta, i donà glòria a Déu, convençut que és prou poderós per a complir allò que ha promès. Per això diu l'Escriptura: «El Senyor ho tingué en compte per fer-lo just». I quan diu que «el Senyor ho tingué en compte», no ho diu només per a ell, sinó també per a nosaltres: Déu ens havia de tenir en compte que hàgim cregut que ell ha ressuscitat d'entre els morts Jesús, el nostre Senyor, entregat a la mort en pena dels nostres pecats, i ressuscitat per fer-nos justos.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 9,9-13)

En aquell temps, Jesús, tot passant, veié un home, que es deia Mateu, assegut al lloc on recapten impostos, i li digué: «Vine amb mi». Ell s'aixecà i se n'anà amb Jesús.

Després, mentre era a taula a casa seva, altres cobradors d'impostos i pecadors es posaren també a taula amb Jesús i els seus deixebles. Els fariseus se n'adonaren i deien als deixebles: «Per què el vostre mestre menja amb cobradors d'impostos i pecadors?» Ho sentí Jesús i els digué: «El metge no el necessiten els qui estan bons; sinó els malalts. Aneu a aprendre què volen dir aquelles paraules: "El que jo vull és amor, i no ofrena de víctimes". No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors».

► Lectura del libro de Oseas (Os 6,3-6)

Esforcémonos por conocer al Señor: su amanecer es como la aurora y su sentencia surge como la luz. Bajará sobre nosotros como lluvia temprana, como lluvia tardía que empapa la tierra. «¿Qué haré de ti, Efraín? ¿Qué haré de ti, Judá? Vuestra misericordia es como nube mañanera, como rocío de madrugada que se evapora.

Por eso os herí por medio de profetas, os condené con las palabras de mi boca. Porque quiero misericordia y no sacrificios, conocimiento de Dios más que holocaustos».

► Salmo responsorial (49)

R. *Al que sigue buen camino, le haré ver la salvación de Dios.*

El Dios de los dioses, el Señor habla: / convoca la tierra de Oriente a Occidente. / No te reprocho tus sacrificios, / pues siempre están tus holocaustos ante mí. R.

Si tuviera hambre no te lo diría, / pues el orbe y cuanto lo llena es mío. / ¿Comeré yo carne de toros, beberé sangre de cabritos? R.

Ofrece a Dios un sacrificio de alabanza, / cumple tus votos al Altísimo / e invócame el día del peligro, / yo te libraré y tú me darás gloria. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los romanos (Rm 4,18-25)

Hermanos:

Abrahán, apoyado en la esperanza, creyó, contra toda esperanza, que llegaría a ser padre de muchas naciones, según lo que se le había dicho: «Así será tu descendencia». No vaciló en la fe, aun dándose cuenta de que su cuerpo estaba medio muerto —tenía unos cien años— y estéril el seno de Sara. Ante la promesa no fue incrédulo, sino que se hizo fuerte en la fe por la gloria dada a Dios al persuadirse de que Dios es capaz de hacer lo que promete, por lo cual le fue computado como justicia.

Y no sólo por él está escrito: «le fue computado», sino también por nosotros a quienes se computará si creemos en el que resucitó de entre los muertos, nuestro Señor Jesús, que fue entregado por nuestros pecados y resucitado para nuestra justificación.

► Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 9,9-13)

En aquel tiempo, vio Jesús a un hombre llamado Mateo sentado al mostrador de los impuestos, y le dijo: «Sígueme.» Él se levantó y lo siguió. Y estando en la mesa en casa de Mateo, muchos publicanos y pecadores, que habían acudido, se sentaron con Jesús y sus discípulos.

Los fariseos, al verlo, preguntaron a los discípulos:

«¿Cómo es que vuestro maestro come con publicanos y pecadores?» Jesús lo oyó y dijo: «No tienen necesidad de médico los sanos, sino los enfermos. Andad, aprended lo que significa "misericordia quiero y no sacrificios": que no he venido a llamar a los justos, sino a los pecadores.»

La vocació de Mateu. Pintura (1610-1670). Museu del Prado (Madrid)

COMENTARI

Esperant contra tota esperança

Jesús, Déu salva, crida Mateu (el seu nom vol dir *do de Déu*). I ell el segueix. I mengen plegats a casa de Mateu. Els fariseus se sorprenden que Jesús i els seus deixebles mengin amb pecadors. Jesús els respon que ha vingut a cridar els pecadors, no els justos, que el metge el necessiten els malalts. I és que el primer pas potser és aquest, reconèixer la nostra feblesa davant del Déu que ve a salvar-nos, reconèixer que fem el que podem però... O com ho formula el salmista, hauríem d'aprendre a invocar-lo en els moments de perill, de feblesa, i a donar-li les gràcies quan ens en tregui, acceptant el Seu ritme i la Seva pedagogia que no sempre

són els nostres. Llavors, ens promet, veurem la seva salvació, ens farà conèixer el seu amor per nosaltres.

I Jesús continua: «Aneu a aprendre què vol dir: el que jo vull és amor i no ofrena de víctimes, coneixement del Senyor i no holocaustos». Jesús ho mostra cridant Mateu: Jesús estima Mateu i coneix el voler salvador de Déu per al nou cridat. Mateu ho mostra seguint Jesús, acollint la crida, el do de Déu, restant obert a l'amor de Déu tot reconeixent el Seu pas per la seva vida. Abraham ho mostra creient en Déu i mantenint-s'hi fidel, esperant contra tota esperança, malgrat les circumstàncies podien convidar-lo al desànim. El sal-

mista exhorta a fer-ho intentant viure amb honradesa.

«El que jo vull és amor, i no ofrena de víctimes, coneixement del Senyor, i no holocaustos». Però el nostre amor és feble, és poca cosa, s'esvaeix ràpid com la rosada del matí, en unes hores pot desaparèixer malgrat els bons propòsits. Ens hem de deixar abatre pel desànim? No. Val la pena d'invocar el Senyor, de demanar-li que ens concedeixi d'estimar, d'estimar-lo, de conèixer-lo. I Ell ens ho donarà, perquè és el Déu que salva. Això és conèixer-lo.

Ho intentarem encara un cop?

Olga Nicolau

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): 1Re 17,1-6 / SI 120 / Mt 5,1-12 ■ **dimarts**: 1Re 17,7-16 / SI 4 / Mt 5,13-16
- **dimecres** (□ Tortosa): Ac 11,21b-26;13,1-3 / SI 97 / Mt 5,17-19 ■ **dijous** (■ Tortosa): 1Re 18,41-46 / SI 64 / Mt 5,20-26 □ **divendres**: 1Re 19,9a.11-16 / SI 26 / Mt 5,27-32 ■ **dissabte**: 1Re 19,19-21 / SI 15 / Mt 5,33-37
- **diumenge** vinent, XI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Ex 19,2-6a / SI 99 / Rm 5,6-11 / Mt 9,36-10,8.

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

Mateu: el do de la conversió

Un dels elements a tenir en compte en el seguiment de Jesús, en fer-se deixeble seu, és el de la conversió. Seguir Jesús sempre suposa deixar quelcom, canviar d'actitud i a voltes d'estil de vida i tot.

Per això, un model de deixeble —precisament perquè es tracta d'un home aposentat— ens el dóna el cas de Leví, que el primer dels sinòptics identifica amb el titular de l'Evangeli i la tradició ho fa amb l'apòstol del mateix nom. Potser una composició de lloc per recordar el seu cas el pot donar la magnífica pintura de la conversió de Mateu feta per Caravaggio que decora una capella lateral de l'església romana de Sant Lluís dels Francesos. Però no pot suplir la meditació evangèlica (cf. evangeli d'avui).

Aquell home, assegut al lloc de recaptar impostos, en sentir les paraules: «Segueix-me, vine amb mi», s'aixecà i el va seguir amb l'actitud que escau als qui volen acollir el

missatge joiós: sense cap objecció, immediatament, sense el mínim retard, amb una disponibilitat total.

El va seguir pel camí del desèiximent, de la joia profunda, de la creu, de la pau. I no és pas que, abans de sentir la crida, fos una persona honorable, no. Era públicà, encarregat de recaptar impostos; un càrrec que, al seu temps, solia comportar escanyar econòmicament els altres en profit propi amb la cobertura que li venia de la condició de col·laborador del poder romà. Un càrrec vist apte per a gent poc escrupolosa, per a col·laboracionistes amb l'ocupant, per a gent indiferent a Déu, per a persones impures i pecadores.

I Jesús en crida un d'aquests. El crida perquè el veu apte per a la conversió, per al canvi radical d'actitud davant la vida, davant els altres, davant Déu.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

PENSAR EN LOS HIJOS

¿Abogado del niño o de los padres?

El motivo fundamental de mi preocupación es que no sé muy bien si el profesional del Derecho es abogado del niño o de los padres...

Sin ánimo de enmendar la plana a los que desempeñan con dignidad el ejercicio de la abogacía —y los hay cantidad—, permítanme a continuación algunas sugerencias para una mayor atención del hijo de padres separados.

Sería deseable, por ejemplo, que los letrados, sin descuidar a sus clientes adultos —que, obviamente, son los que abonan sus honorarios—, *abogaran* un poco más por los hijos y sus intereses personales, y evitaran ser excesivamente complacientes con las exigencias de sus clientes, los ex esposos, que a menudo no hacen más que girar en torno a sus pretendidos derechos, que pasan a ser el centro de sus obsesiones, y de paso les hicieran comprender que la mayoría de las veces lo que están buscando son simples pretextos y no una solución justa para los hijos ni para ellos mismos. De tal manera, que no debería permitirse que nadie se sacudiera sus responsabilidades con la genérica excusa: «Mi abogado me ha dicho que haga esto y lo otro».

Dice la sabiduría popular: «Vale más un mal pacto que un buen pleito». Pero tampoco hay que ser excesivamente cándidos y dejarse llevar sólo por las buenas intenciones, ya que éstas están sometidas a las circunstancias, y éstas, a su vez, pueden cambiar de color en el momento más inesperado. Así pues, el consejo del abogado tampoco debe escatimarse, entre otras razones, por aquello que decía un viejo y sabio notario: «En cuestiones de dinero, no escatimes el tintero». Que todo quede bien apuntado y así quede todo bien amarrado.

Dr. Paulino Castells
(Separarse bien. Pensando en los demás y en uno mismo. Ed. Espasa-Calpe, 2004)

Vols conèixer la fe cristiana?

*Estudis complets també per internet
Curs bàsic de Bíblia*

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) ofereix des d'ara els estudis complets de ciències religioses en cinc anys, tant de manera presencial (anant a classe) com virtual, *en línia* (per internet des de casa). El primer cicle de tres anys (*diplomatura o grau*) tracta els principals llibres de la Bíblia, els continguts de la teologia, de la moral, de la història de l'Església, així com les disciplines sobre les religions (sociologia i psicologia religioses) i una síntesi de la reflexió filosòfica. Enguany ha estat molt ben acollit el *Curs bàsic de Bíblia* en un any, que recull totes les assignatures bíbliques del primer cicle. El segon cicle en dos anys (*licenciatura o màster*) presencial ofereix una doble possibilitat d'especialització: d'una banda en *Teologia bíblica* i de l'altra en *Diàleg interreligiós, ecumènic i cultural*. Per internet fa pocs mesos hem obtingut el permís d'impartir la licenciatura, que consistirà en una síntesi de les dues esmentades: «Identitat Cristiana i Diàleg».

Els darrers anys l'ISCREB ha tingut un desenvolupament molt notable. Enguany s'hi han matriculat 730 alumnes, repartits entre la seu central de Barcelona i les situades a Terrassa, Sant Boi de Llobregat (Bisbat de Sant Feliu) i Mataró. En els estudis per internet hi ha seus a València, Madrid, Menorca i Bilbao.

Els estudis s'adrecen a les persones que volen aprofundir la fe cristiana, als estudiants universitaris interessats en el fenomen religiós, als qui volen ser professors de religió, als catequistes, responsables i militants de moviments i serveis, als qui es preparen al servei diaconal, a les religioses, etcètera.

Antoni Matabosch
Director de l'ISCREB

SANTORAL

8. ✝ Diumenge X durant l'any. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·líope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.

9. Dilluns. Sant Efreem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església; sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna-Maria Taigi, mare de família.

10. Dimarts. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe.

11. Dimecres. Sant Bernabé, apòstol company de Pau, nat a Xipre, on morí; santa Maria-Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel., de Reus, fund.

Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858); sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alícia, vg. cistercenca.

12. Dijous. Sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana; sant Onofre (o Nofre), anacoreta.

13. Divendres. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i doctor de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció. Sant Fandila, prev.; sant Aventí, mr.; santa Aquil·lina, vg.

14. Dissabte. Sant Eliseu, profeta (s. ix a.C.), santa Digna, vg. i mr.

ENTREVISTA

ANA YUSTE

Educació i salut a l'Àfrica

L'ONG Àfrica-Edusa (Educació i Salut) va néixer l'any 2006 arran de l'experiència de cooperació al Camerun que van compartir un grup de camerunesos residents a Barcelona i d'infermeres catalanes. Amb l'objectiu d'implicar-se a nivell internacional en el desenvolupament de l'educació i la salut a l'Àfrica volen posar en marxa projectes perquè en un futur sigui el mateix poble qui els gestioni, administri i faci sostenibles. Àfrica-Edusa disposa d'una casa —a Kekem— per a nens i nois fins a 18 anys. Entre els projectes que tiraran endavant quan disposin de recursos hi ha la gestió d'una plantació d'oli de palma, la canalització d'aigua de la muntanya per dirigir-la al poblat o millorar les condicions sanitàries de la població de Loum Chantiers. La infermera Ana Yuste n'és la presidenta (www.africa-edusa.org/ / tel. 628 670 335).

Què us porta a fundar l'ONG Àfrica-Edusa?

A partir d'una experiència de cooperació al Camerun volíem fer alguna cosa més per aquell país. L'estada allà ens va impactar molt: la pobresa, la manca d'infraestructures com hospitals o centres de salut, la lluita diària amb malalties com el paludisme...; però sobretot ens va impactar la gent, que ens va arribar al cor.

Com canalitzeu els objectius?

Tenim seu nord a Barcelona i seu sud a Kekem (Camerun), on ens coordinem i dissenyem les estratègies per donar sortida a totes les necessitats urgents. A partir d'aquí elaborem els projectes de futur. Per afrontar les despeses disposem de col·laboradors —socis i padrins—, donacions d'empreses i de persones, venda d'artesanía, ens presentem a premis... Cal dir que temps enrere teníem confiança en les ajudes del Govern local, però la realitat és que, actualment, no facilita les coses perquè les ONG puguin desenvolupar els objectius d'ajuda als més desfavorits del seu país.

També teniu un espai per a la pregària...

Sí, malgrat que la nostra ONG és aconfessional, els nens de casa nostra —que pertanyen a diferents religions— els fem créixer en els valors cristians, com els seus pares voldrien que es desenvolupessin si fossin amb ells. Abans de qualsevol àpat no falta mai la pregària.

Òscar Bardaji i Martín

AGENDA

Hora Santa per les vocacions.—Diumenge 8 de juny, 6 tarda, a la capella del Santíssim de la Catedral de Lleida, Hora Santa Eucarística per les Vocacions sacerdotals.

Carles Sanmartín al programa «Signes dels Temps».—El programa d'informació religiosa «Signes dels temps» que emet el Canal 33 a les 10.15 del matí dels diumenges, oferirà el diumenge 8 de juny una entrevista a Mn. Carles Sanmartín, dedicada a la seva experiència missionera a Burkina Faso.

Trobada dels arxiprestats Perifèria i Seu Vella.—Dilluns 9, trobada dels rectors i equips sacerdotals de les cinc parròquies de l'Arxiprestat de la Perifèria i dijous 12, trobada de les deu parròquies de l'arxiprestat de la Seu Vella.

Eucaristia mensual de l'Hospitalitat de Lourdes.—Dimarts 11 de juny, a les 7.30 de la tarda, a la capella de la Verge Blanca de l'Acadèmia, celebració de l'Eucaristia mensual de l'Hospitalitat de Lourdes.

Cloenda termini inscripcions pelegrinatge a Lourdes.—Dimecres 12, cloenda de les inscripcions al XXIII Pelegrinatge a Lourdes, del 28 de juny a l'1 de juliol. Les inscripcions poden fer-se a la seu de l'Hospitalitat de Lourdes a l'Acadèmia Mariana (c/ Acadèmia n. 17) dimecres i dijous de 5.30 a 8 tarda (tel.: 973 282 548). O bé a les delegacions de l'Hospitalitat.

Escola Cantorum a la parròquia de Sant Jaume.—Dijous 13, 8 tarda a la parròquia de Sant Jaume, trobada setmanal de l'Escola Cantorum de cant Gregorià, dirigida per Lluís Virgili.

Vetlla de Joves a la parròquia del Pilar.—Divendres 13, de 10 a 11.30 de la nit a la parròquia de la Mare de Déu del Pilar de Lleida (passeig de Ronda 167), Vetlla de Joves amb exposició del Santíssim, organitzada pel l'Associació de Joves del Pilar.

Trobada responsables Catequesi.—Dissabte 14, 10 del matí, Trobada de responsables de Catequesi dels arxiprestats.

Curs de la Bíblia a l'Acadèmia Mariana.—Dissabte 14, de 5 a 7 de la tarda a l'Acadèmia Mariana, sessió del Curs de la Bíblia dedicat al Nou Testament (Carta als Romans), dirigit per Mn. Daniel Turmo.

«El diari d'Anna Frank», al teatre de l'Acadèmia Mariana.—Dissabte 14 de juny, 7.30 de la tarda, al teatre de l'Acadèmia Mariana, representació de l'obra «El diari d'Anna Frank», a càrrec del grup de teatre TEA345 de Montcada i Reixac.

28 Romiatge a Montserrat de l'arxiprestat del Baix Urgell-Garrigues.—A celebrar el 21 de juny. Per informació i inscripcions a les parròquies d'aquest arxiprestat o bé al telèfon 973 130 698.

Agenda actualitzada a la pàgina web:
www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

La Seu Vella acull la Missa i processó eucarística del Corpus Christi

La Seu Vella va acollir en la tarda del diumenge 25 de maig, la celebració de la solemnitat del Cos i la Sang de Crist. Prop de 800 fidels, tot i la pluja, van pujar fins l'antiga Catedral per tal de participar en la Missa i processó del Corpus. En absència del bisbe Xavier Salinas que es trobava presidint el Corpus a Morella, la Missa fou presidida pel vicari general Mn. Joan R. Ezquerria i concelebrada pels sacerdots i religiosos de la ciutat. En els primers seients se situaren un bon nombre d'infants que enguany han fet la Primera Comunió, acompanyats pels seus catequistes i portant tots ells un mocador al coll, amb símbols eucarístics. A la celebració s'hi sumà el paer en cap Àngel Ros, acompanyat pel rector de la Universitat de Lleida Joan Viñas.

El vicari general en la seva homilia, manifestà el goig que sentia al contemplar les naus de la Seu Vella plenes de gent, grans i petits, compartint plegats la festa del Corpus: «La pluja no ha estat obstacle», digué. I referint-se a la Seu Vella, lloc de la celebració, afirmà que els seus més de 800 anys d'història «parlen de profunda fe i religiositat».

Tot seguit s'adreçà als infants de primera comunió, als quals els digué: «Jesús us estima especialment i mai us deixarà d'estimar, vosaltres no deixeu mai d'estimar-lo a Ell». I dirigint-se a la resta de fidels tot significat la festa del Corpus, la qualificà com una festa gran: «La festa de l'amor. Déu ens estima i l'Eucaristia és una meravella de l'amor de Déu i les meravelles són per a ser contemplades». La relació també amb el Dia de la Caritat, jornada de Càritas i en aquest sentit digué que «Corpus i Càritas són inseparables», convidant als fidels al servei generós i concret amb els germans. La delegació de Càritas Lleida, es féu prou present en la celebració amb el seu equip directiu encapçalat pel director Ramon Baró; el delegat, el germà marista Benet Arbués i el secretari general Francesc Romero. Tanmateix, un dotzena de voluntaris realitzaren la col·lecta, que fou especialment dedicada als fins solidaris de l'entitat.

Un moment molt especial i simbòlic fou el de les pregàries i també les ofrenes, protagonitzades per representants de les delegacions diocesanes de la Família i Vida, de la Salut, de Càritas diocesana, de Vida Creixent i també de la Pastoral de Joventut i infants de Primera Comunió.

Finalitzada la celebració s'inicià la processó Eucarística amb l'antiga custòdia del Corpus del 1867, duta per quatre preveres i sota tàlem que duien els Portants del Sant Crist de Sant

Llorenç. La processó anava encapçalada per les banderes de les confraries eucarístiques i a banda i banda un bon nombre de joves amb torxes i tot seguit els infants de Primera Comunió. Els concelebrants i fidels acompanyaren l'Eucaristia entre pregàries i els cants de la coral formada per membres de diversos cors parroquials, dirigits pel mestre de capella de la Catedral de Lleida Mn. Joaquim Mesalles.

Degut a la pluja, la processó anà per l'interior del claustre de la Seu Vella, guarnida amb una catifa de flors, aturant-se en un altar disposat per l'adoració eucarística. Feta tota la volta al claustre, els concelebrants i els fidels acompanyaren la custòdia de retorn a l'interior de la Catedral fins el presbiteri, per cloure amb la benedicció eucarística que impartí el vicari general amb la custòdia, donant així per finalitzada la celebració religiosa del Corpus a Lleida.

«L'Eucaristia: Gratuïtat i Compromís», Pregó de Corpus de Benet Arbués al Paraninf de l'Acadèmia Mariana

El dijous 22 de maig al Paraninf de l'Acadèmia Mariana tingué lloc el Pregó del Corpus, que pronuncià el delegat de Càritas Lleida, el germà marista, Benet Arbués, amb el títol: «L'Eucaristia: Gratuïtat i Compromís». Arbués, exsuperior general dels Maristes, forma part des de l'any 2002 de la comunitat Marista de la Mariola, que atén un centre de 40 nens i 28 adolescents.

El vicari general Mn. Joan Ramon Ezquerria, va obrir l'acte relacionant Eucaristia i Caritat, com dues realitats inseparables. Va presentar el pregoner com un home d'església preocupat pels problemes humans, socials i de marginació, basant-se en 4 models: Maria de Natzarè, sant Pau, sant Marce-Íl Champagnat i Pau VI. Arbués, al referir-se a l'Eucaristia digué que el més important per celebrar el Sopar del Senyor és que sigui realment expressió i font de la nostra experiència d'Església, evitant el que podria anomenar-se Consumisme Sacramental: «Habitualment es descuida l'abans i el després, és a dir, la vida que avala l'autenticitat de la celebració».

El delegat de Càritas es referí també al Ritualisme desconnectat de la vida, amb la impressió que hi ha un divorci litúrgic entre el culte i la vida. Individualisme passiu que dilueix la identitat de la comunitat. Arbués va definir l'Eucaristia com: Un do de Déu per a la vida del món. Una taula oberta a tots perquè l'Església sigui una llar oberta, en la qual es comparteixin el Pa i la Paraula, com va fer Jesús acollint a tots en la taula de l'Eucaristia. El delegat de Càritas va cloure el Pregó, amb una frase que Joan Pau II digué als pobres de les proximitats de Lima: «¡HAMBRE DE DIOS SÍ, HAMBRE DE PAN NO!»

Càritas Lleida presenta la seva Memòria 2007

Càritas Diocesana va presentar el 21 de maig el balanç i memòria d'activitats 2007. El director de Càritas Ramon Baró, acompanyat pel delegat diocesà, el germà marista Benet Arbués; va fer un repàs exhaustiu dels diferents departaments de què consta l'entitat i de les xifres tant de recursos humans, reinserció laboral (troballes), grups parroquials, inserció social, assessoria jurídica i el treball que es desenvolupa des del Centre Català de Solidaritat (CECAS). Va ressaltar la reestructuració de Càritas Diocesana a partir de l'assemblea del 15 de desembre, amb 4 àrees d'Atenció Social: atenció, acollida i ajut econòmic, necessitat de suport lingüístic i el tema temporers i immigrants, tant amb papers com sense (els invisibles), perquè puguin tenir un tracte digne amb autonomia a la xarxa social amb els drets i deures que comporta.

Baró va explicar com han augmentat els casos de dones soles, sense prou recursos. L'any 2007, un

63% de les persones ateses eren dones. Segons la Memòria, a la diòcesi hi ha hagut un fort increment de les necessitats bàsiques com l'habitatge i els aliments. Càritas va atorgar ajuts per valor de 50.000 euros, un 40% més que el 2006 i un 45% del total. El director de Càritas explicà com cada vegada hi ha més gent gran que viu sola i en moltes ocasions en un estat deplorable, que demanen, no només ajuts econòmics, sinó també ajuda afectiva.

Ramon Baró va exposar les propostes de futur de l'entitat, com iniciar un programa de Cooperació Internacional, sensibilitzar i promoure activitats per a què els joves es facin voluntaris, consolidació del programa d'ocupació i reinserció laboral, reorientar el programa de la gent gran, reforçar el de sensibilització i denúncia activa i reforçar el programa d'animació a les Càritas parroquials: Càritas Diocesana de Lleida, es proposa un any de reflexió entorn a dos eslògans:

*Creure com Jesús, és comprometre's
Càritas, per la dignitat de tothom.*

Càritas Diocesana de Lleida compta amb 478 voluntaris, 63 col·laboradors, 307 socis, 24 grups de Càritas parroquials i 10 enllaços. Ha atès durant 2007 a 3.538 persones, a més a més de 989 que han rebut atenció a les diverses Càritas parroquials. Un total de 1.880 persones han participat en les diferents activitats dels programes de voluntariat, formació i sensibilització.